

Stát občany šikanuje, neslouží jim. To není normální. Ivan Hoffman ale vidí možnost

- CZ24 News | 12. září 2022

ČESKO: Současný mezinárodní režim přirovnal Viktor Orbán ke „shánění koní do hořící stáje“; Ivanu Hoffmanovi se toto přirovnání zalíbilo. Režim, který ztratil legitimitu, se podle něj musí bránit paragrafy, což ale není dlouhodobě udržitelný stav.

Že něco „nemá alternativu“, to slyšíme od lidí, kteří mají prospěch ze stávajícího stavu. A přitakávají jim lidé, kteří se bojí změny, lidé bez představivosti a hlavně lidé bez názoru, mlčící většina. Zvláštní je, že nenahraditelností se šermuje tehdy, když něco nefunguje, když s něčím není spokojenost. Tvrdí-li se, že alternativu nemá současný politický systém, momentální členství v mezinárodních organizacích, anebo dnes skloňovaná ideologická dogmata, tvrdí se to proto, aby se zabránilo debatě o alternativách, které samozřejmě existují, jako vždy existovaly a existovat vždy budou.

Naši bezalternativní politici, snažící se zalíbit německé, bruselské či americké vrchnosti, si nedávno vysloužili od Viktora Orbána sarkastický komentář, že „shánějí koně do hořící stáje“. Otřesný důsledek vzešlý z posledních voleb do Poslanecké sněmovny! Diskusi o alternativách k tomu, co podle naší vlády (a s ní spřízněných propagandistů) nemá alternativu, nelze odkládat, a začít je třeba hledáním alternativy k nefunkční zastupitelské demokracii.

Podobně jako jinde v Evropě, i u nás se velká většina voličů cítí bezmocná, pokud jde o vliv na politické rozhodování. Většina občanů nedůvěřuje vládám, je přesvědčena, že politici se nezajímají o názory občanů, že lžou a do politiky vstupují ze ziskových důvodů. Systém politických stran, kterým nedůvěřuje 80 % Evropanů, a jejichž členové představují pár desetin procenta voličů, se vyčerpal a přežil.

Zatímco na demokracii nepřímou, zastupitelskou, resp. parlamentní je dnes výrazná většina občanů alergická anebo skeptická, respektu se těší demokracie přímá. Rozhodovat v referendech považuje v Evropě za dobrý nápad osm lidí z deseti. A alternativou k volbě je losování, se kterým jsou z historie výtečné zkušenosti. Losování se osvědčilo jako prevence elitářských intrik ve zdegenerovaných zastupitelských demokraciích. Poutavě o tom píše na Argumentu Marek Pavka.

Přibývá autorů, kteří jsou přesvědčeni, že k novému politickému systému, ve kterém občan bude mít pocit, že se svobodně podílí na rozhodování o společnosti a o světě ve kterém žije, nelze dospět kompromisem s dnes vládající elitou. Všechny pokusy o kompromis s establishmentem ukázaly, že změna je možná pouze zdola. Alternativou k vládě elitářské liberální menšiny (onoho jednoho procenta servisní elity sloužící jednomu promile vyvolených) je změna politických institucí, respektive institucionální revoluce. Od politiků, kteří „shánějí koně do hořící stáje“, se logicky nedočkáme alternativy k sebevražednému členství v NATO, alternativy k tragickému „zelenému údělu“, ani alternativy k nedemokratické liberální demokracii.

Šancí ke změně režimu bývá kolaps systému spojený se ztrátou jeho legitimacy. Právě to se nyní děje jako důsledek situace, kdy úzká zájmová skupina vzájemně kooperujících globálních oligarchů drží v hrsti politiky. Stát občany ovládá, šikanuje, kontroluje, místo toho, aby jim sloužil. Takový stav je nenormální, nespravedlivý, dlouhodobě neudržitelný, bez ohledu na to, že vládající elity se vždy brání nějakým ústavním paragrafem, který k režimu, ve kterém žijeme, zakazuje jakoukoli alternativu. Ke všemu, co se zvrhne, co přestane fungovat, sloužit a co začne škodit, existuje

pozitivní alternativa. Jde o to, dostat se z bláta do louže. Což je ale vzhledem k aktuální politické mizérii těžko představitelné.

Zdroj: Parlamentní listy